

1^ο Νηπιαγωγείο Κουνουπιδιανών

Μια φορά κι ένα καιρό η κυρία Βάγια Κουκουβάγια ανοίγει τα φτερά της και πετάει να δει το αγαπημένο της δάσος με τις αλλαγές της Άνοιξης.

Βλέπει το φίδι με τον παπαγάλο να κουβεντιάζουν, τους πλησιάζει...

– Βάγια : Γεια σου φίδι, καλώς ήρθες από τη χειμερία νάρκη

-Παπαγάλος: «Φίδι που πας; Να βρεις τροφή;»

- Φίδι: «Αυτό βέβαια πάω να κάνω, όλο το χειμώνα έχω ξεμείνει».

Σε μια άλλη γωνιά του δάσους, η μαμά αρκούδα πάει στο ποτάμι για ψάρεμα. Μια μελισσούλα πετάει κοντά της και γυρεύει τα ωραιότερα λουλούδια για να πάρει τη γύρη τους.

Όταν η αρκούδα γυρίζει πίσω βρίσκει το σπίτι της ανακατεμένο....

-Αρκούδα : «Τι έγινε εδώ.... Αρκουδάκι μου;»

-Αρκουδάκι : «Α α α! έψαχνα τη μαρμελάδα και το μέλι...»

-Αρκούδα : «Θα σε βοηθήσουμε να τα μαζέψεις αλλά θέλουμε να είσαι πιο προσεχτικό την επόμενη φορά....»

Την ώρα που η αρκουδοοικογένεια μάζευε το σπίτι τους, η κυρία κουκουβάγια πέταξε κοντά τους.

–Βάγια: «Τι γίνεται εδώ; πώς έγιναν όλα αυτά;»

-Αρκουδάκι : « Όλα αυτά ... έγιναν καταλάθος.»

–Βάγια : «Καλύτερα να προσέχεις, για να περνάτε την ώρα σας πιο όμορφα και ευχάριστα! Θα σας βοηθήσω για να τελειώσετε πιο γρήγορα.»

– Μέλισσα: «Κι εγώ χρειάζομαι βοήθεια.... Θέλω να βρω ένα μεγάλο ηλιοτρόπιο.»

-Βάγια : «Πήγαινε ευθεία και μετά αριστερά στο δέντρο με τη μεγάλη κουφάλα κι εκεί θα βρεις το ηλιοτρόπιο.»

Η μέλισσα πετάει για το ηλιοτρόπιο κι η Βάγια συνεχίζει...

5^ο Νηπιαγωγείο Κουνουπιδιανών:

... την εξερεύνηση της στο δάσος.

Μια πολύχρωμη πεταλούδα πετούσε χαρούμενη πάνω από ένα ηλιοτρόπιο και η φίλη της η πασχαλίτσα καθόταν στα καταπράσινα φύλλα του. —

Μέλισσα: «Επιτέλους το βρήκα!» —

Πεταλούδα: «Τι βρήκες;» —

Μέλισσα : «Το λουλούδι που έψαχνα, μπορώ να ρουφήξω λίγη από τη γύρη του;» —

Πασχαλίτσα: «Η γύρη είναι για όλους , άλλωστε το ηλιοτρόπιο είναι μεγάλο λουλούδι.»

Μια λιβελούλα πετούσε παραπέρα προσπαθώντας να ξεφύγει από ένα χελιδόνι που την κυνηγούσε, άκουσε την συζήτηση και είπε:

Λιβελούλα: « Εδώ έχει πολλά ηλιοτρόπια και μπορούμε όλοι να τα χαρούμε.»

Το σπουργίτι από την φωλιά του στο πιο ψηλό κλαδί του δέντρου πετάχτηκε και είπε :

Σπουργίτη: «κι εγώ θα μαζέψω τους νοστιμότατους σπόρους του. «
Εκείνη την ώρα η ακρίδα έτρωγε ένα τρυφερό καταπράσινο φύλλο, τους είδε όλους μαζεμένους γύρω από το ηλιοτρόπιο και είχε μια φοβερή ιδέα...

Ακρίδα: «Αφού είστε τόσο αγαπημένοι και χαρούμενοι όλοι ... ώρα να στήσουμε χορό.»

5^ο Νηπιαγωγείο Κουνουπιδιανών:

Και η Βάγια πρότεινε: «Μόνο χορό; Να κάνουμε γιορτή, τη γιορτή της Άνοιξης!» .Το άκουσε η νεράιδα του δάσους, και εμφανίστηκε να βοηθήσει τη Βάγια. Πασπάλισε με χρυσόσκονη τη φύση και είπε:

-Νεράιδα: «Με αυτή την χρυσόσκονη, να ανθίσουν όλα τα λουλούδια, τα δέντρα και να γεμίσουν με χρώματα.» Στη συνέχεια σήκωσε το μαγικό ραβδί της και είπε:

-Νεράιδα: «Με το μαγικό αυτό άγγιγμα, ας γεμίσει το δάσος με αρώματα.» Και γέμισε το δάσος... χρώματα και αρώματα. Πόσο χάρηκαν! Τα πουλιά κελαηδούσαν και αρχίσαν όλοι το χορό της Άνοιξης.

Σύννεφα όμως εμφανίστηκαν στον ουρανό και έπιασε βροχή. Στον ουρανό ψηλά βγήκε κι ένα τεράστιο ουράνιο τόξο. Η Βάγια το είδε και είπε:

-Βάγια: «Ανεβείτε γρήγορα στο ουράνιο τόξο.»

Η πασχαλίτσα ανέβηκε στο κόκκινο χρώμα, η πεταλούδα στο γαλάζιο, η μελισσούλα στο κίτρινο, το φίδι στο πράσινο και η αρκούδα με τα μικρά της στη μέση του ουράνιου τόξου.

Κι αρχίσαν να παίζουν και να κάνουν τσουλήθρα. Να τσουλάνε, να τσουλάνε...

3^ο Κουνουπιδιανών

Έπαιζαν, κάνανε τσουλήθρα, γελούσαν και διασκέδαζαν! Τι ωραία που περνούσαν όλα τα φιλαράκια στη γιορτή της άνοιξης!!! Όμως ξαφνικά μία τεράστια τίγρης εμφανίζεται θυμωμένη.

-Τίγρης: Γιατί δε με καλέσατε και μένα; Θύμωσα τόσο πολύ που όλα θα σας τα χαλάσω!

Και χωρίς να χάσει χρόνο και πριν προλάβουν να πουν ή να κάνουν κάτι, ανέβηκε στο ουράνιο τόξο και τους έριξε όλους κάτω, άρχισε να σπάει τα μπαλόνια και να ξεριζώνει τα όμορφα λουλούδια. Όλοι τρόμαξαν. Μια πασχαλίτσα πέταξε κοντά της και της είπε:

-Πασχαλίτσα: Σταμάτα, τι είναι αυτά που κάνεις; Δεν πρέπει να φέρεσαι έτσι!

-Πεταλούδα: Μη μας πειράξεις σε παρακαλούμε!

-Χελιδόνι: Μη μας χαλάς τη γιορτή!

Όμως η τίγρης αγρίευε όλο και περισσότερο και έκανε ακόμη πιο πολλές ζημιές.

Η Βάγια η κουκουβάγια της είπε τότε: -Αν αγριεύεις και δε συζητάς, φίλους δεν θα έχεις ποτέ!

Η Τίγρης απάντησε θυμωμένα:- Εγώ δεν έχω κανένα φίλο, δε με νοιάζει ότι και να λέτε!

Τρομαγμένοι και στεναχωρημένοι όλοι, απομακρύνθηκαν λίγο.

Μόνο η αρκούδα σηκώθηκε στα δύο πόδια και νευριασμένη του είπε:

-Κι εγώ είμαι άγρια και μπορώ να σε νικήσω, φύγε και άσε μας ήσυχους.

Τίγρης:-Εγώ δε σταματώ και δε σε φοβάμαι ότι και να λες. Δεν θέλω να περνάει κανείς καλά!

Τα ζώακια προσπαθούσαν να βρουν μια λύση να μην χαλάσει η γιορτή τους. Η Βάγια, η σοφή κουκουβάγια, φώναξε και τη νεράιδα να τρέξει κι αυτή και όλοι μαζί να αποφασίσουν τι πρέπει να κάνουν. Όχι μόνο για τη γιορτή, αλλά και γιατί δεν τους άρεσε να είναι τσακωμένοι με κανένα.

Πρώτα μίλησε.....

2^ο Κουνουπιδιανών

Πρώτα μίλησε η όμορφη πεταλούδα. Κατάλαβε το πρόβλημα της τίγρης και προσπάθησε ξανά να την πλησιάσει. Πέταξε απαλά με τα μαγευτικά φτερά της ως τη μουσούδα της τίγρη, τα ανοιγόκλεισε παιχνιδιάρικα και της είπε με σιγανή και ευγενική φωνή:

“Ήταν λάθος μας που δεν σε καλέσαμε, ούτε που το σκεφτήκαμε! Σε καταλαβαίνω! Δεν πειράζει που μας τρόμαξες, άλλωστε σε κανέναν δεν αρέσει να μην τον έχουν φίλο τους. Θα διοργανώσουμε νέα γιορτή και είσαι η επίσημη καλεσμένη μας”.

Ο παπαγάλος, που του άρεσε να επαναλαμβάνει, τη ρώτησε: “νιώθεις μοναξιά; Ζήλεψες; Νιώθεις θυμό; Πες μας, εμείς θα σε ακούσουμε”.

Η κουκουβάγια, που ήταν και σοφή, της είπε και αυτή: “μη φοβάσαι, μπορείς τώρα να ηρεμήσεις, να πας στο σπίτι και να ετοιμαστείς για τη γιορτή. Εμείς όλοι αποφασίσαμε να ξανακάνουμε τη γιορτή με εσένα μαζί, θέλουμε να είμαστε φίλοι σου”.

“Αχ, τι καλά!”είπε και η νεράιδα, “θα πάω και εγώ σπίτι να σκεφτώ μερικά καινούρια κόλπα μαγικά για τη γιορτή”.

Όλοι οι υπόλοιποι άρχισαν να κατεβάζουν ιδέες για το πως θα οργανώσουν τη καινούρια γιορτή, ενώ η τίγρης είχε μείνει να τους κοιτάει.....δεν ήξερε τι να κάνει, ακόμα ήταν πολύ νευριασμένη, όμως έτσι ήρεμα και ευγενικά που της μίλησαν σαν να φρέναραν τις κινήσεις της και δεν μπορούσε να συνεχίσει τις καταστροφές.

Η μέλισσα με τη λιβελούλη ωστόσο, ανακοίνωναν τα σχέδια: “θα ετοιμάσουμε μια τούρτα για να κεράσουμε τη νέα μας φίλη και ένα μεγάλο σοκολατένιο αυγό για να της το δώσουμε δώρο, μια και πλησιάζει και το Πάσχα!” Η τίγρης άρχισε να το σκέφτεται τώρα σοβαρά, της άρεσαν τόσο τα γλυκά.

“Να ετοιμάσουμε στολές να μεταμφιεστούμε και να βρούμε μουσική και τραγούδια για να χορέψουμε, να ρίξουμε και κομφετί” είπαν τα αρκουδάκια. “Μ, μ, μ, κι αυτά μου αρέσουν πολύ” σκέφτηκε πάλι η τίγρης και τώρα άρχισε να ξεχνά το θυμό της. Χαμογέλασε κιόλας! Όταν άκουσε και το φίδι που είπε: “είσαι ξεχωριστή για μας τίγρη, σε χρειαζόμαστε για φίλη, εσύ θα μας προστατεύεις και εμείς θα σου δίνουμε αγκαλιές και φιλιά”, κατάλαβε ότι στα αλήθεια ήθελε να γίνει φίλη τους.

“Σύμφωνοι!” τους είπε, “είμαστε φίλοι”.

Έτσι, ετοίμασαν την πρόσκληση και κάλεσαν τη τίγρη επίσημα στη νέα γιορτή και όταν έφτασε η ώρα, χόρεψαν, έφαγαν και ήταν αγαπημένοι. Μάλιστα, κατέγραψαν όλοι μαζί μια συνταγή φιλίας και με τη βοήθεια της νεράιδας, έριξαν τα συστατικά στο μεγάλο καζάνι στη μέση του δάσους για να έχουν μαζί τους πάντα το μαγικό φίλτρο της φιλίας. Παιδιά, γράψτε κι εσείς τα υλικά:

Εμπιστοσύνη

Ηρεμία

Ευγένεια

Να μιλάς και να ακούς

Θετικά λόγια

Να δίνεις λύσεις

Αγκαλιές

Αγάπη

ΤΕΛΟΣ